

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ๒) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๓) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ๔) เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน รวมทั้งสิ้น จำนวน ๙,๓๗๒ คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีโควตา (Quota) เปรียบเทียบจำนวนประชากรกับตารางมาตรฐานว่าด้วยขนาดประชากรและขนาดตัวอย่าง ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน ๓๗๐ ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การทดสอบค่าทีและเอฟ (t-test และ F-test) การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ จากเจ้าพนักงานตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน กำนันและผู้ใหญ่บ้านของตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน รวมทั้งสิ้น ๑๔ คน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งเป็นเพศหญิง จำนวน ๒๐๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๖๘ และเป็นเพศชาย จำนวน ๑๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๓๒ มีอายุส่วนใหญ่ ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๑๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๘ ประชาชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๘๙ ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน ๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๖๕ รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร จำนวน ๗๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘๑ และที่น้อยที่สุดคืออาชีพอื่น ๆ จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๘ ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๑๐,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๐๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๙๕

๕.๑.๒ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๙$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

๑) ด้านการมีส่วนร่วมในการรับรู้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๗$)

๒) ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๓$)

๓) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๐๓$)

๔) ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๘$)

๕) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๐๒$)

๕.๑.๓ ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๑.๔ สรุปปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรค ซึ่งเกิดจากประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ประชาชนส่วนมากทำงานในนิคมอุตสาหกรรม ทำให้ไม่มีเวลาเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และการประชาสัมพันธ์ รณรงค์เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดยังไม่ทั่วถึง โดยส่วนมากประชากรในพื้นที่เป็นประชากรแฝง ทำให้ควบคุมดูแลยาก ส่วนมากจะพักตามหอพัก และไม่มีชื่อในทะเบียนบ้านทำให้ยากต่อการติดตาม และปัญหาอีกประการหนึ่งคือผู้ที่ติดยาเสพติดในชุมชน ส่วนมากไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ ซึ่งทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างล่าช้า

เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ได้มีข้อเสนอแนะในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด คือ ควรจัดให้มีการให้ความรู้แก่ผู้นำชุมชน และประชาชนให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับปัญหาของยาเสพติดในปัจจุบันอย่างทั่วถึง เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และช่วยกันนำความรู้ที่ได้รับไปแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน รณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงโทษของยาเสพติดให้มากขึ้น เตรียมตัวรับมือ และหาแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ และทำการจัดบุคลากรและหน่วยงานในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้เพียงพอในพื้นที่เสี่ยง เข้มงวดในการตรวจให้มากขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันอีกทิศทางหนึ่ง และควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

๕.๒ อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูล การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน มีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

๕.๒.๑ จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนได้ดำเนินการสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด โดยมีการประชุมปรึกษาหารือ กำหนดแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในด้านต่าง ๆ แต่ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ประชาชนยังไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง ซึ่งต้องใช้เวลา ต้องอาศัยระบบราชการและวัฒนธรรมภายในให้การที่จะ

เอื้ออำนวย นอกเหนือนโยบาย กลวิธี และระบบการดำเนินงาน เมื่อพิจารณาผลการวิจัยเป็นรายด้าน สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

๑) ด้านการมีส่วนร่วมในการรับรู้ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ประชาชนมีความคิดเห็นในด้านการมีส่วนร่วมในการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การรับรู้การจัดทำแผนพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับมาก ส่วนการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การได้รับการชี้แจงรายละเอียดการจัดทำแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การได้รับรู้ข้อมูลการจัดทำแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทุกขั้นตอน และการได้รับการประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำแผน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริง เนื่องจาก ทางสถานีตำรวจลำพูนยังขาดการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการกระจายข่าวสาร เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุเมธ โชตยะกุล^๑** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร” พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชากรผ่านสื่อต่าง ๆ ส่วนมากจะรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเสียงตามสายหรือกระจายข่าวของหมู่บ้าน ส่วนการรับรู้ข่าวสารจากผู้นำหมู่บ้าน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก อบต. และจากเว็บไซต์ อยู่ในระดับน้อย เพราะว่าประชาชนในพื้นที่ยังไม่เห็นความสำคัญของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและยังขาดความรู้ ขาดอุปกรณ์เครื่องมือในการใช้อินเตอร์เน็ต

๒) ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ประชาชนมีความคิดเห็นในด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมในการเสนอวิธีแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนอยู่ในระดับมาก ส่วนการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในสาระสำคัญของแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นการวางแผนจัดทำแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นการจัดรูปแบบของการจัดทำแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริง เนื่องจากในส่วนของการจัดทำแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทางสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนไม่ค่อยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น มักจะเลือกทำตามนโยบายที่ทางราชการกำหนดไว้ ไม่ค่อยมีอิสระในการคิดกำหนดเอง

๓) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ประชาชนมีความคิดเห็นในด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับ

^๑ สุเมธ โชตยะกุล, “การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร”, **คณะสังคมศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๕๔).

มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริง ทั้งนี้เนื่องจาก สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมในการป้องกันยาเสพติด โดยให้ประชาชนได้เข้าร่วม เช่น โครงการสถานีตำรวจจำลองในสถานศึกษา โครงการต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน โดยให้ครูพูดบรรยายให้ความรู้ในสถานศึกษาหน้าเสาธง ๕ นาที โครงการโรงงานสีขาว โครงการตั้งจุดตรวจจุดสกัด ชัยยะ ๕ โครงการตำรวจบ้าน โดยโครงการต่าง ๆ ได้มุ่งเน้นในเรื่องของการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นอย่างดี

๔) ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายา พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ประชาชนมีความคิดเห็นในด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริง ทั้งนี้เนื่องจาก ประชาชนได้เข้ามาร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้ให้ความร่วมมือทั้งในส่วนของภาครัฐ และเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุนทรีพรรณ กำปันทอง**^๒ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธร จังหวัดยะลา” พบว่า ปัญหาและอุปสรรคแบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ ๑) องค์ประกอบ ประกอบด้วย ๑.๑) บุคลากรมีไม่เพียงพอ ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ใช่คนในพื้นที่และมีปัญหาการใช้ภาษาถิ่น ๑.๒) โครงสร้างการสั่งการไม่เป็นเอกภาพ ไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ทำงานแบบต่างคนต่างทำ และที่สำคัญคือผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของงานยาเสพติด ๑.๓) นโยบายเกิดจากผู้บังคับบัญชาไม่ให้การสนับสนุน นโยบายเป็นกรมองจากข้างบนลงมาสู่ข้างล่าง ๑.๔) งบประมาณมีปัญหาเป็นอย่างมาก ไม่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร บางครั้งต้องใช้เงินส่วนตัว ขาดอุปกรณ์ทันสมัย ๑.๕) การข่าว ขาดแหล่งข่าวและไม่สามารถเป็นแหล่งข่าวที่ดีได้ ๒) ขั้นตอนและวิธีการ ประกอบด้วย ๒.๑) การสืบสวนสอบสวน ความไม่สงบในพื้นที่เป็นอุปสรรคในการลงพื้นที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มรูปแบบ ไม่สามารถสืบสวนขยายผลได้ งานมีความล่าช้า ๒.๒) การประชุมวางแผนเจ้าหน้าที่ใช้ความชำนาญและประสบการณ์เป็นหลัก ขาดข้อมูลจากแหล่งข่าว ขาดการทำงานเป็นทีม ๒.๓) การจับกุม มีการจับกุ่มน้อยลง เนื่องจากปัญหาความไม่สงบ การขอหมายค้นมีความล่าช้า กลุ่มนักค้ามีรูปแบบการค้าที่แนบเนียนและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ๒.๔) การส่งดำเนินคดีเป็นปัญหาในการดำเนินคดีของกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาล

๕) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินการ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ประชาชนมีความคิดเห็นในด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริง ทั้งนี้เนื่องจาก สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนได้ดำเนินการวางแผนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งประชาชนได้เข้ามาร่วมรับฟังสรุปผลการดำเนินงานตามแผน

^๒ สุนทรีพรรณ กำปันทอง, “ปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธร จังหวัดยะลา”, ศูนย์บริการวิชาการและพัฒนาศักยภาพด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด, (กลุ่มท้องถิ่นและภูมิภาคศึกษา สถาบันวิจัยสังคม : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๑).

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ ปัญญาพงศ์ และคณะ^๓ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบและกระบวนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” พบว่า สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ชุมชนที่มีความเมืองสูงจะมีขนาดและความซับซ้อนของปัญหาสูงมาก การติดตาม ตรวจสอบ และการเข้าถึงกลุ่มประชากรเป้าหมายทำได้ยาก ส่งผลให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่สามารถครอบคลุมได้ทั้งพื้นที่ ประสิทธิภาพหรือความสำเร็จในการดำเนินงานในเขตเมืองจะเกิดขึ้นบางพื้นที่หรือบางชุมชนที่คนในชุมชนรวมกลุ่มกันได้อย่างเข้มแข็ง การประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในชุมชน โดยกระบวนการดำเนินงานที่สำคัญที่สุด คือการร่วมกันค้นหาและทำความเข้าใจสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และยุทธศาสตร์หรือวิธีดำเนินงานที่ส่งผลให้กิจกรรมที่จัดทำประสบความสำเร็จ คือการทำงานเป็นทีมเดียวกันโดยการแบ่งหน้าที่ดำเนินงานโดยไม่แบ่งส่วนงาน

๕.๒.๒ ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จากการศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยภาพรวมประชาชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน” ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่ควรกำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ดังต่อไปนี้

๑) สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนควรทำการสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบให้ทั่วถึงและเป็นระบบ เพราะจะทำให้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

๒) สถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนควรให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เช่น ร่วมแสดงความคิดเห็นในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ตลอดทั้งการจัดทำ และพัฒนาชุมชน

๓) รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การฝึกอบรม เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างพอเพียงตามสภาพ

^๓ สุรีย์ ปัญญาพงศ์ และคณะ, “รูปแบบและกระบวนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, ศูนย์บริการวิชาการและพัฒนาศักยภาพด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด, (กลุ่มท้องถิ่นและภูมิภาคศึกษา สถาบันวิจัยสังคม : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๒).

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

๑) ด้านการมีส่วนร่วมในการรับรู้ ควรมีการเพิ่มการกระจายข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น จากเสียงตามสายหรือหอกระจายข่าวของหมู่บ้าน ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เชื่อมโยงเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกชุมชน

๒) ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจและส่วนร่วมพร้อมทั้งสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

๓) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ควรส่งเสริมและจัดทำโครงการในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

๔) ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ควรมีการเตรียมความพร้อมโดยการสร้างจิตสำนึกร่วมกัน คิดว่าเป็นปัญหาของทุกคนและทุกฝ่ายต้องมาร่วมมือกัน แก้ไขปัญหา

๕) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการ ควรมีการลงมือปฏิบัติตามแผนงาน ร่วมแรง ร่วมใจ แก้ไขปัญหาในสำเร็จ โดยมีการดำเนินการกับผู้เสพ และกลุ่มเสี่ยง ด้วยความเอื้ออาทร ให้อภัย และให้โอกาส

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน” ผู้วิจัยขอเสนอให้ผู้สนใจ ได้นำไปศึกษาวิจัยครั้งต่อไปในประเด็นดังต่อไปนี้

๑) ควรทำการศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านกลาง ของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน

๒) ควรทำการศึกษาวิจัยศักยภาพของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบบูรณาการเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน

๓) ควรทำการศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา